

CVRČKÓZNÍ APOKALYPSA. Mánie s hmyzem je totální kravina. A násobně dražší

- CZ24 News | 30. dubna 2023

Rozbouráme mýtus o ekonomické výhodnosti požívání hmyzu. Je to naprosto stejné, jako s elektrosráči a celou elektrodabilitou. Skutečně si stále někdo myslí, že cvrčci jsou nějakou potravinovou panaceou a požíváním brouků zachráníme planetu? **Tohle opravdu nemá nic společného s udržitelností rozvoje lidstva**

Představa zastánců insektofágie je očividně taková, že se vezme bedna, do ní vysype násada konzumovatelného hmyzu a následně se dovnitř na střídačku dodává rostlinný materiál a odebírají vypasení lahodní cvrčci. Realitě není nic vzdálenějšího.

Takže o co tu vlastně jde?

Chov cvrčků rozhodně není nenáročný, což mimochodem přímo odráží i cena, za kterou si je lze pořídit ve zverimexu

V současnosti za jednoho dospělého cvrčka, který v průměru váží 0,25 gramu, zaplatíme dvě koruny, přičemž bílkoviny, kvůli nimž se cvrčci mají konzumovat, představují přibližně jen 50 % této hmotnosti.

Prvním z velkých problémů při chovu cvrčků je jeho velká energetická náročnost.

Cvrčci, na rozdíl třeba od ovcí, králíků, kachen nebo hovězího dobytka, nejsou homoiotermní živočichové se schopností regulovat vlastní tělní teplotu

Pokud je držíme při teplotách pod dvacet stupňů Celsia, upadají do letargie, přestávají projevovat zájem o potravu a postupně hynou. K tomu, aby prosperovali, rostli a rozmnožovali se, je ale třeba držet je při teplotách kolem 30°C. Bez toho sameček o samičku ani nezavadí. Tato náročnost na teplotu se neblaze kombinuje s náročností na prostor

Cvrčky není možné držet v jejich ubikacích stylem „tělo na tělo“. To u nich totiž vede k agresivitě a vzájemnému napadání. Každý z jedinců vyžaduje, světe div se, určité minimální množství volného prostoru úplně stejně jako jakýkoliv jiný živočich. Z hlediska poměrových by se dalo dokonce říct, že cvrčci jsou na nedostatek prostoru mnohonásobně méně tolerantní, než třeba taková drůbež. Něco na způsob klecového chovu by u nich bylo zcela neproveditelné. Ve větších chovech se tento nezbytně nutný volný prostor pro cvrčka dramaticky nasčítá a majitel hmyzí farmy, je tak vlastně nucen takřka celoročně vytápět haly, které jsou v podstatě prázdné. Minimálně tedy v našem mírném podnebném pásu

Farmy je zároveň třeba dostatečně odvětrávat, protože cvrčci při svém rychlém metabolismu, produkují značné množství oxidu uhličitého, kterým se snadno mohou udusit – větrání samozřejmě vede k tepelným ztrátám. Během energetické krize je něco takového lahůdkou a loni kvůli tomu několik českých hmyzích farmářů skončilo

Druhým z problémů jsou cvrččí nároky na potravu.

Většina zelených pitomců žije s naivní představou, že cvrčci, podobně, třeba jako kobylinky a další obyvatelé travních mikrokosmů, jsou býložravci. Omyl. Cvrčci jsou všežravci (kobylinky vyloženě predátoři), ve své „dietě“ vyžadují živočišné proteiny, takže v přírodě běžně napadají a konzumují nejružnější menší živočichy. Pokud je jim přísun živočišných proteinů znemožněn, sice žijí, ovšem strádají a nerozmnožují se. Krmná směs pro cvrčky proto vždy obsahuje masovou moučku, což ji činí výrazně dražší než krmiva čistě na rostlinné bázi. Cvrčci v chovu sice mohou na rostlinné potravě nějakou dobu přežít, vede to ale k jejich nutriční deprivaci a následnému vypuknutí hromadnému kanibalismu, jemuž se nedá nijak účinně bránit

Zmínku si zaslouží i problematická manipulace.

Cvrčci dovedou být velmi rychlí, jsou mistři v utíkání z uzavřených prostorů, což práci s nimi komplikuje. Neustálým pohybem dochází k neustálému znečišťování krmiva výkaly roznášenými na jejich tělech. Tyto výkaly, mimochodem, mají nepříjemné iritační vlastnosti a mohou vyvolávat alergické reakce. Složením se velmi blíží výkalům rusa domácího nebo jiných druhů švábů a tento materiál, se dokonce považuje vyloženě za rizikový. Chov cvrčků v takovém měřítku, kterým by se pokryla spotřeba proteinů získávaných z těl teplokrevných živočichů a ryb, byl byl – ač to tak na první pohled vůbec nemusí působit – extrémně náročný, nákladný a jeho uhlíková stopa by x-násobně předčila tu, kterou zanechává současný chov běžných hospodářských živočichů

Ne nadarmo se říká, že ďábel spí v detailech, v případě cvrččí entomofágie je tímto detailem neschopnost představit si celou věc ve smysluplně velkém formátu.

Navzdory tomu budou probíhat všemožné pokusy o její realizaci, nicméně každý z nich skončí asi tak, jako v dávné minulosti našeho druhu skončily snahy o domestikaci medvěda hnědého. Ano, o to se naši předci skutečně pokoušeli. Chudáci. Ti medvědi. [\[zdroj\]](#)

Z nějakého důvodu je ten zázrak 3x dražší.

S těmi brouky je to strašně zajímavé. Nikde nic, nikoho to nezajímá, vůbec to není téma a najednou je to všude. V Brně dělají hamburgery, přidává se to do potravin, kdo to nechce jíst je dezolát, lepší lidé se předhánějí v deklamacích zda raději jedí červy, cvrčky, nebo kobylky, dezinformátoři šíří řetězové mejly o cvrčích (koho by napadlo v roce 2000, že tohle bude jednou titulek ve zprávách), neuplyne den, aby o tom nebyla reportáž v TV. Za poslední měsíc vyšly podle google trends desítky článků o hmyzu v potravinách.

V tomhle světle mě napadá jedna věc – sušené červy a brouky kupujeme našim potkanům. A cca 30 gramů brouků ze Zverimexu stojí stovku. Pro srovnání – ta Pribáňova šmakuláda za 600 korun za 80g vlastně nevypadá tak draze. Co mi ovšem je poněkud záhadou je, jak můžou brouci představovat nějakou vážně míněnou náhradu za opravdové jídlo, když jsou dražší než opravdové jídlo a to i ve formě pro potkany.

Normální oběd má obvykle cca 500 gramů a maso z toho představuje 150g. Abych se nažral stejného množství cvrčků, musel bych za ně zaplatit 1600 korun! V kvalitě pro potkany.

Za 1600 korun koupím jeden a půl kila hovězí svíčkové. Cvrčci pro potkany jsou skoro 10x dražší než šunka nejvyšší jakosti.

Jak je možné, že vyprodukovat kilo cvrčků je dražší, než kilo masa, když podle všech studií je produkce brouků strašně levná, snadná a ekologická?

A co se týče té „skvělé“ [náhražky proteinu](#). „Ze všech hlavních druhů jedlého hmyzu obsahují mouční červi nejvíce bílkovin: 100gramová porce obsahuje 24 gramů. Pro představu, 100 gramů 90% libového mletého hovězího masa má 26 gramů.

Takže super kvalitní hovězí maso je 3x levnější, než broučí krmivo pro zvířata a má víc proteinů. Proč bych měl jíst drahé brouky dochucené kořením, když můžu jíst levněji dobré zdravé jídlo? Jo možná proto, že hovězí je na seznamu škůdců světlých zítřků a jeho produkce se už teď v EU omezuje.

Jak je možné, že jsou brouci tak drazí? A jak může drahá věc spasit svět před nedostatkem jídla? Neodráží cena náhodou náročnost výroby a tedy i energii a emise?

Pročetl jsem teď několik studií a článků o úžasnosti broučí stravy a bylo to místy dost dojmologie založená na slůvcích jako „možná“ a „v roce 2050 zřejmě nastane“. Vlastně by mě dost zajímalo si tyhle věci prověřit, protože to téměř odporuje fyzikálním zákonům.

Brouk se podle nich jeví jako téměř perpetuum mobile. Vytvoří stejné množství proteinu jako zvíře, ale potřebuje k tomu o desítky až stovky procent méně prostoru, vody, krmiva a energie a nevyprodukuje skoro žádný odpad. Ale z nějakého důvodu je ten zázrak 3x dražší.

Přičemž nakonec si člověk přečte, že aby si připravil chutné koblky, musí je dělat 30 minut na pánvi. Srovnejte se steakem, který potřebuje 5 minut. To už je nějaká uhlíková stopa. [zdroj]

Moučný červ vyprodukuje 2x více CO₂ na kilo váhy než prase.

To propagování brouků je fascinující jev. Tak kupříkladu se všude uvádí, že chov brouků produkuje méně CO₂ než chov zvířat. Ty čísla většinou vypadají jako naprosté sci-fi, protože tvrdí, že vyprodukování 100kg brouků vytvoří pouze 9g CO₂, zatímco 100 kilo vepřového 2800.

Realita? Takový moučný červ vyprodukuje 2x více CO₂ na kilo váhy než prase.

Další standardní podvod je srovnávání množství proteinu v sušených broucích a syrovém masu. Kdyby se totiž srovnávali syroví brouci, tak to nevyjde. A kdyby sušené maso, je to ještě horší. A tohle jsem viděl vykládat v televizi někoho z Akademie věd.

A teď je otázka: kde se tyhle scifi tvrzení berou? Proč to někdo dělá? Proč to nikdo nefactcheckuje? Přece musí být každému jasné, že je prakticky nemožné, aby jeden živočišný druh byl 311x efektivnější v tvorbě bílkovin, než jiný. O čemž koneckonců svědčí i cena. Kdyby byl brouk 311x efektivnější, asi by těžko mohl stát 10x víc než šunka. Což stojí. Nebo mají producenti brouků takhle šílené zisky? Proč jsou tedy dotovaní?

Proč se zase část společnosti s nadšeným hýkáním téhle podivnosti účastní, aniž by se zamyslela nad tím co do nich tlačí producenti tohoto absurdního produktu? [[zdroj](#)]

[ZDROJ](#)